

har ført til en meget betydelig Indskrænkning af de udøvende Kafé- og Restaurationsmusikeres Antal; derfor har den heller ikke fiskalt tilfredsstillt Forventningerne, og dens Udbytte for Statskassen kan ikke anslaaes højere end til ca. 50,000 Kr. Da nu dette Beløb endda rigeligt vil kunne faas ved Gennemførelsen af det Forslag, som var til Behandling umiddelbart foran dette, og da Beløbet i sig selv ikke er betydeligt, have vi anset det for heldigere fuldstændig at ophæve Musikerskatten end at søge den erstattet gennem en anden Form for Paaligningen. Det er af Musikerstanden blevet hævdet, at det var særlig Formen, der virkede skadeligt, og at maaske en anden Paaligningsmaade vilde have færre Ulemper. Som saadanne Paaligningsformer kunde der være Tale om Paaligning efter Lejesum eller efter Størrelsen af vedkommende Lokales Gulvareal. Vi have i Finansministeriet anstillet forskellige Undersøgelser angaaende Muligheden heraf, men disse Undersøgelser have vist, at hvilket af de her nævnte Grundlag for Skattens Paaligning man end vilde benytte, saa vilde det dog medføre Uligheder og Vanskeligheder, som vilde være større, end det indvundne Beløb var værd, og vi ere derfor sluttelig naaede til det Resultat, at det heldigste er fuldstændig at afskaffe denne Del af Skatten, og det er det, der her foreslaas. Som det vil ses, skal den foreliggende Lov efter et Ønske, som er fremkommet fra de forskellige Partiers Ordførere i Folketinget, allerede træde i Kraft den 1. Juni. Dette er et Ønske, som af let forstaaelige Grunde er nærere fra udøvende Musikeres Side. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvillie og anmode om, at det maa blive gjort til Genstand for en hurtig Behandling.

Piper: Da denne Skat blev vedtaget i Fjor, var det Tanken derigennem at skaffe Staten en Indtægt ved at lade dem, der ville nyde de forskellige Forlystelser, samtidig erlægge en Afgift til Statskassen. Det var ikke Tanken at paabyrde dem, der udøve deres Kunst, eller som sætte Forlystelserne i Scene, Skatten og lade dem bære den. Hele denne Beskatningsmaade var jo paa det Tidspunkt ganske ukendt, det var et Forsøg, der skulde gøres, og alle vare derfor paa det rene med, at der maaske kunde være en eller anden Bestemmelse i Loven, som kunde virke mindre heldigt, men alle vare ogsaa enige om, at hvis det skulde vise

sig, vilde vi være rede til at afhjælpe de Ulemper, som kunde opstaa. Medens denne Skattelov nu i det hele og store har virket tilfredsstillende, har det vist sig, at den overfor en enkelt Samfundsklasse, Musikerne, har virket højst uheldigt. Jeg kan derfor give den højtærede Minister min Tilslutning, naar han nu fremkommer med et Forslag om at ophæve den Skat, som blev lagt paa Musiknydelsen, men som ikke ramte Publikum, men derimod de udøvende Kunstnere. Jeg anbefaler Lovforslaget paa det bedste til hurtig Fremme.

Jørgen Berthelsen: I Henhold til den højtærede Ministers Udtalelser tillader jeg mig paa mit Partis og egne Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse og hurtig Fremme.

Brandes: Jeg forstod den højtærede Finansminister saaledes, at han forsøgte at lægge Ansvaret for Forlystelseskatten, som blev vedtagen, over paa dette Ting og at tage Ansvaret bort fra sig selv. Det synes jeg ikke, han har ganske Ret til. I samme Øjeblik han har modtaget Loven, saaledes som den blev forandret her i Tinget, hvor ganske sikkert særlig Musikerafgiften blev indsat, er det ogsaa hans Lov. Om end jeg ogsaa forstaaer, at han føler sig meget brødebetyngt og kommer fuld af Brøde her til Landstinget, skal det ikke lykkes ham ved sine blotte Ord at faa Brøden bort. Han er ligesom den Forbryder, der bestandig svæver om Aastedet for sin Forbrydelse, men vi ville holde ham fast: Det var ham, der begik Forbrydelsen.

Det er kun en Del af denne Lov, der nu af selve Finansministeren foreslaas hævet. Jeg forstaaer godt det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), naar han her forsikrer, at man kun har faaet een uheldig Bestemmelse i denne Lov, nemlig denne Musikerafgift, og ikke andre. Man vil nu gaa ud fra, at selve Forlystelsesafgiften har virket godt, det er kun denne Musikerafgift, der er uheldig, og den højtærede Finansminister erklærede, at Teatrene havde staaet sig særlig godt i denne Sæson, i hvert Fald de, der havde forstaaet at vælge deres Repertoire. Ja, jeg kan da ikke sige andet, end at saa er der meget faa Teatre her i København, der efter den højtærede Finansministers Mening vide at vælge deres Repertoire. Det kgl. Teater f. Eks. ved det øjensynlig ikke, da det arbejder med et meget betydeligt Underskud, et Underskud, der er meget vanskeligt at gøre op, fordi det kgl. Teater dels har sit Privilegium og dels